॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥अष्टमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः॥

अनुंमत्यै पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपति धेनुर्दिख्वंणा ये प्रत्यश्चः शम्यांया अवशीयंन्ते तन्नैर्ऋतमेकंकपालं कृष्णं वासंः कृष्णतूंषं दिख्वंणा वीहि स्वाहाऽऽहुंतिं जुषाण एष ते निर्ऋते भागो भूते ह्विष्मंत्यिस मुश्चेमम॰हंसः स्वाहा नमो य इदं चकारांऽऽदित्यं चरुं निर्वपति वरो दिख्वंणाऽऽग्नावेष्ण्वमेकांदशकपालं वाम्नो वही दिख्वंणाऽग्नीषोमीयम्॥१॥

एकांदशकपाल् हिरंण्यं दिख्यंणेन्द्रमेकांदशकपालमृष्भो वही दिख्यंणाऽऽग्नेयमृष्टाकंपालमैन्द्रं दध्यृंष्भो वही दिख्यंणेन्द्राग्नं द्वादंशकपालं वैश्वदेवं चुरुं प्रथमुजो वृत्सो दिख्यंणा सौम्य इयांमाकं चुरुं वासो दिख्यंणा सरंस्वत्ये चुरु सरंस्वते चुरुं मिथुनौ गावौ दिख्यंणा॥२॥

अ्ग्रीषोमीयं चतुंस्त्रि १शच॥१॥॥=

[8]

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चुरुः सांवित्रं द्वादंशकपालः सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुं मारुतः सप्तकंपालं वैश्वदेवीमामिख्यां द्यावापृथिव्यंमेकंकपालम्॥३॥

आग्नेयम्ष्टादंश॥२॥॥——[२]

पुन्द्राग्नमेकांदशकपालं मारुतीमामिख्यां वारुणीमामिख्यां कायमेककपालं प्रघास्यान् हवामहे मुरुतां यज्ञवांहसः कर्म्भेणं स्जोषंसः॥ मो षू णं इन्द्र पृथ्सु देवास्तुं स्म ते शुष्मित्रवया। मही ह्यस्य मीदुषों यव्या। हविष्मंतो मुरुतो वन्देते गीः॥ यद् ग्रामे यदरंण्ये यत् सभायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यद्यं एनंश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि तस्यांवयजनमिस स्वाहां॥ अऋन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मंयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥४॥

वयं यद् विर्श्यातिश्चं॥३॥॥———[3]

अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपति साकः सूर्येणोद्यता मुरुद्धाः सान्तप्नेभ्यो मुध्यंदिने चुरुं मुरुद्धो गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चुरुं पूर्णा देविं परां पत् सुपूँणां पुन्रापंत। वस्नेव वि क्रींणावहा इष्मूर्ज शतकतो॥ देहि मे ददांमि ते नि में धेहि नि ते दधे। निहार्मिन्नि में हरा निहारम्॥५॥

नि हंरामि ते॥ मुरुद्धाः ऋीडिभ्यः पुरोडाशर् सप्तकंपालं निर्वपति साकर सूर्येणोद्यताग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चुरुर सांवित्रं द्वादंशकपालर सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुमैन्द्राग्नमेकांदशकपालमैन्द्रं चरुं वैश्वकर्मणमेकंकपालम्॥६॥

सोमांय पितृमते पुरोडाश्र् षद्वंपालं निर्वपित पितृभ्यों बर्हिषद्भी धानाः पितृभ्यौऽग्निष्वात्तेभ्योंऽभिवान्यांयै दुग्धे मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह् ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दध्व सुसंदर्शं त्वा व्यं मधंवन् मन्दिषीमहिं॥ प्र नूनं पूर्णवंन्धुरः स्तुतो यांसि वशा् अनुं॥ योजा न्विंन्द्र ते हरीं॥७॥

अक्षुन्नमीमदन्त् ह्यवं प्रिया अंधूषत्॥ अस्तोषत् स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मृती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ अख्यंन् पितरोऽमींमदन्त पितरोऽतींतृपन्त पितरोऽमींमृजन्त पितरंः॥ परेत पितरः सोम्या गम्भीरेः पृथिभिः पूर्व्यैः॥ अथां पितृन्थ्सुंविदत्रा अपीत यमेन ये संधमादं मदन्ति॥ मनो न्वा हुंवामहे नाराश्र्सेन् स्तोमेंन पितृणां च मन्मंभिः॥ आ॥८॥

न एतु मनः पुनः ऋत्वे दख्यांय जीवसे॥ ज्योक् च सूर्यं दृशे॥ पुनर्नः पितरो मनो ददांतु दैव्यो जनः॥ जीवं ब्रातर्थ सचेमहि॥ यदन्तरिंख्यं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिश्सिम॥ अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हंपत्यः प्र मुंश्चतु दुरिता यानिं चकुम करोतु मामनेनसम्॥९॥

हरी मन्मंभिरा चतुंश्चत्वारि १ शच ॥ ५॥ ॥ — [५]

प्रतिपूरुषमेकंकपालान्निर्वपत्येकमितिरक्तं यावंन्तो गृह्याः समस्तेभ्यः कमंकरं पश्नाः शर्मासि शर्म यजंमानस्य शर्म मे यच्छैकं एव रुद्रो न द्वितीयांय तस्थ आखुस्ते रुद्र पृशुस्तं जुंषस्वैष ते रुद्र भागः सह स्वस्नाऽम्बिकया तं जुंषस्व भेषजं गवेऽश्वांय पुरुषाय भेषजमथों अस्मभ्यं भेषजः सुभेषजम्॥१०॥

यथाऽसंति॥ सुगं मेषायं मेष्यां अवाँम्ब रुद्रमंदिम्ह्यवं देवं त्र्यंम्बकम्॥ यथां नः श्रेयंसः कर्द्यथां नो वस्यंसः कर्द्यथां नः पशुमतः कर्द्यथां नो व्यवसाययात्॥ त्र्यंम्बकं यजामहे सुगन्धिं पृष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योर्मृख्वीय माऽमृतात्॥ एष ते रुद्र भागस्तं जुंषस्व तेनावसेनं परो मूर्जवतोऽतीह्यवंततधन्वा पिनांकहस्तः कृत्तिंवासाः॥११॥

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥६॥॥_____

ξ]

ऐन्द्राग्नं द्वादंशकपालं वैश्वदेवं च्रुमिन्द्रांय शुनासीरांय पुरोडाशं द्वादंशकपालं वायव्यं पयंः सौर्यमेकंकपालं द्वादशग्व सीरं दिख्यंणाऽऽग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपित रौद्रं गांवीधुकं च्रुमैन्द्रं दिधं वारुणं यंवमयं च्रुं विहिनीं धेनुर्दिख्यंणा ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा दिख्यणसदों यमनेत्राः पश्चाथ्सदेः सिवृतृनेत्रा उत्तर्सदो वर्रुणनेत्रा उपिषदो बृह्स्पितिनेत्रा रख्योहणस्ते नेः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यः॥१२॥

नम्स्तेभ्यः स्वाहा समूंढ रख्यः संदेग्ध रख्यं इदम्ह र रख्योऽभि सं दहाम्यग्नये रख्योघ्ने स्वाहां यमायं सिवृत्रे वर्रणाय बृह्स्पतंये दुवंस्वते रख्योघ्ने स्वाहाँ प्रष्टिवाही रथो दिख्यंणा देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्वेऽिश्वनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्या रख्यंसो वधं जुंहोमि हृत रख्योऽवंधिष्म रख्यो यद्वस्ते तद्दख्यंणा॥१३॥

तेभ्युः पश्चंचत्वारि श्रिच॥७॥॥_____[७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादेशकपालं निर्वप्त्यनुंमत्ये चरु राकाये चरु सिनीवाल्ये चरु कुह्वे चरुं मिथुनो गावो दिख्यंणाऽऽग्नावैष्णवमेकांदशकपालं विष्ण्वं त्रिकपालं वामनो वही दिख्यंणा ऽग्नीषोमीयमेकांदशकपालं वामनो वही दिख्यंणा ऽग्नीषोमीयमेकांदशकपालं निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकांदशकपालः सौम्यं चरुं बुभुदिख्यंणा सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्येन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुः श्यामो दिख्यंणा वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निर्वपति हिरंण्यं दिख्यंणा वारुणं यवमयं चरुमश्चो दिख्यंणा॥१४॥

निर्ष्टौ च॥८॥॥——[८]

बार्ह्स्पत्यं चुरुं निर्वपति ब्रह्मणों गृहे शिंतिपृष्ठो

दिख्यंणौन्द्रमेकांदशकपाल र राज्नन्यंस्य गृह ऋष्भो दिख्यंणा ऽऽदित्यं चुरुं मिहंष्ये गृहे धेनुर्दिख्यंणा नैर्ऋतं चुरुं परिवृत्त्ये गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखिनिर्भिन्नं कृष्णा कूटा दिख्यंणाऽऽग्नेयमृष्टाकंपाल सेनान्यों गृहे हिरंण्यं दिख्यंणा वारुणं दर्शकपाल सूतस्यं गृहे महानिरष्टो दिख्यंणा मारुत स्मिकंपालं ग्रामुण्यों गृहे पृश्चिदिख्यंणा सावित्रं द्वादंशकपालं॥१५॥

ख्युत्तर्गृह उपध्यस्तो दिख्यंणाऽऽश्विनं द्विकपाल संग्रहीतुर्गृहे संवात्यौ दिख्यंणा पौष्णं चरुं भागदुघस्यं गृहे श्यामो दिख्यंणा रौद्रं गांवीधुकं चरुमंख्यावापस्यं गृहे श्वल उद्घारो दिख्यणेन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाश्मेकांदशकपालुं प्रति निर्वपतीन्द्रांया होमुचेऽयं नो राजां वृत्रहा राजां भूत्वा वृत्रं वध्यान्मैत्राबार्हस्पत्यं भवति श्वेतायै श्वेतवंत्साय दुग्धे स्वयंमूर्ते स्वयंमिथृत आज्य आश्वंत्थे॥१६॥

पात्रे चतुंःस्रक्तौ स्वयमवपुत्रायै शाखांयै कुर्णा श्र्याकंर्णा श्र्य तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कुर्णाः स पर्यसि बार्हस्पृत्यो येऽकंर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयंकृता वेदिर्भवति स्वयंदिनं ब्रहिः स्वयंकृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवंत्सा दिख्यंणा॥१७॥

सावित्रं द्वादंशकपालुमाश्वंत्थे त्रयंस्त्रि १शच॥९॥॥———[९]

अग्नयें गृहपंतये पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपति कृष्णानां व्रीहीणाः सोमाय वनस्पतंये श्यामाकं चरुः संवित्रे सत्यप्रंसवाय पुरोडाशं द्वादंशकपालमाशूनां व्रीहीणाः रुद्रायं पशुपतंये गावीधुकं चरुं बृहस्पतंये वाचस्पतंये नैवारं चरुमिन्द्रांय ज्येष्ठायं पुरोडाश्मेकांदशकपालं महाव्रीहीणां मित्रायं सत्यायाऽऽम्बानां चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं चरुः संविता त्वां प्रस्वानाः स्वताम्ग्निर्गृहपंतीनाः सोमो वनस्पतीनाः रुद्रः पंशूनां॥१८॥

बृह्स्पतिंर्वाचामिन्द्रौ ज्येष्ठानौ मित्रः सत्यानां वर्रणो धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममांमुष्यायणमेनिम्त्रायं सुवध्वं महृते क्षत्रायं महृत आधिपत्याय महृते जानेराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना राजा प्रति त्यन्नामं राज्यमधायि स्वां तन्वं वर्रणो अशिश्रेच्छुचैर्मित्रस्य व्रत्यां अभूमामन्मिहि महृत ऋतस्य नाम सर्वे व्राता वर्रणस्याभूवन्वि मित्र

एवैररांतिमतारीदसूंषुदन्त युज्ञियां ऋतेन् व्युं त्रितो जरिमाणं न आन्ड विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रान्तमसि॥१९॥

पुशूनां व्राताः पञ्चवि १ शतिश्व॥ 10॥ ॥ 🕳 🧸 🔾

अर्थेतः स्थाऽपां पतिरिष्त् वृषांस्यूर्मिर्वृषस्नोऽसि व्रज्ञख्वितः स्थ मुरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्वराः स्थ विश्वभृतः स्थ जन्भृतः स्थाऽप्रोस्तेज्नस्याः स्थाऽपामोषंधीनाः रसः स्थाऽपो देवीर्मधुंमतीरगृह्वन्नूर्जस्वती राज्यसूर्याय चितानाः। याभिर्मित्रावरुणावभ्यिषेश्चन् याभिरिन्द्रमन्यन्नत्यरातिः॥ राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रं देत्त स्वाहां राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रममुष्मे दत्त॥२०॥

अत्येकांदश च॥11॥॥———[११]

देवीरापः सं मधुंमतीर्मधुंमतीभिः सृज्यध्वं महि वर्चः क्षत्रियांय वन्वाना अनांधृष्टाः सीद्तोर्जस्वतीर्महि वर्चः क्षत्रियांय दर्धतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुंस्तपोजाः सोमंस्य दात्रमंसि शुक्रा वंः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृतां अमृतेन्
स्वाहां राजसूयांय चितांनाः॥ स्धमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता
अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः। पस्त्यांसु चक्रे वर्रुणः
सधस्थमपा शिशुंः॥२१॥

मातृतंमास्वन्तः॥ ख्युत्रस्योल्बंमिस ख्युत्रस्य योनिर्स्याविन्नो अग्निर्गृहपंतिराविन्न इन्द्रों वृद्धश्रंवा आविन्नः पूषा विश्ववेदा आविन्नौ मित्रावरुंणावृतावृधावाविन्ने द्यावापृथिवी धृतन्नेते आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूप्याविन्नो ऽयम्सावांमुष्यायणौऽस्यां विश्यंस्मिन् राष्ट्रे मंहते ख्युत्रायं महत आधिपत्याय महते जानंराज्यायेष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना र राजेन्द्रंस्य॥२२॥

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयायं वृत्रं वंध्याच्छत्रुबाधंनाः स्थ पात माँ प्रत्यश्चं पात मां तिर्यश्चंम्नवश्चं मा पात दिग्भ्यो मां पात विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरंण्यवर्णावुषसां विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्याऽऽरोहतं वरुण मित्र गर्तं ततंश्चख्वाथामदितिं दितिं च॥२३॥

शिशुरिन्द्रस्यैकंचत्वारि १शच॥12॥॥_____

-[१२]

स्मिध्मा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दंसामवत् त्रिवृथ्स्तोमो रथन्तर सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्ठुप् त्वा छन्दंसामवत् पश्चद्रशः स्तोमो बृहत्सामेन्द्रो देवता ख्यत्रं द्रविणं विराज्मा तिष्ठ जगंती त्वा छन्दंसामवत् सप्तद्रशः स्तोमो वैरूप सामं मुरुतो देवता विड्रविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्ठुप् त्वा॥२४॥

छन्दंसामवत्वेकविश्शः स्तोमों वैराजश्सामं मित्रावर्रणौ देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्किस्त्वा छन्दंसामवतु त्रिणवत्रयस्त्रिश्शौ स्तोमौ शाक्वररेवते सामनी बृह्स्पतिर्देवता वर्चो द्रविणमीहङ् चौन्याहङ् चैताहङ् च प्रतिहङ् च मितश्च संमितश्च समराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माश्च सत्यश्चर्तपाश्चं॥२५॥

अत्य रहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां सिवृत्ते स्वाहा सर्रस्वत्ये स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहेन्द्राय स्वाहा घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽ शाय स्वाहा भगाय स्वाहा ख्येत्रंस्य पतंये स्वाहां पृथिव्ये स्वाहा ऽन्तरिंख्याय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नख्यंत्रेभ्यः स्वाहा- ऽद्धः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहां चराचरेभ्यः स्वाहां परिष्ठुवेभ्यः स्वाहां सरीसृपेभ्यः स्वाहां॥२६॥

अनुष्टुप्त्वंर्तृपाश्चं सरीसृपेभ्यः स्वाहाँ॥13॥॥———[१३]

सोमंस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिभूयादमृतंमिस मृत्योमी पाहि दिद्योन्मां पाह्यवेष्टा दन्दशूका निरंस्तं नमुंचेः शिरंः॥ सोमो राजा वर्रुणो देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचर् सुवन्तां ते ते प्राणर सुवन्तां ते ते चख्युं सुवन्तां ते ते श्रोत्रर् सुवन्तार् सोमंस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिश्चाम्यग्नेः॥२७॥

तेजंसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रंस्येन्द्रियेणं मित्रावरुंणयोर्वीर्येण मुरुतामोजंसा ख्वुत्राणां ख्वुत्रपंतिरुस्यति दिवस्पांहि समावंवृत्रन्नधरागुदींचीरहिं बुध्रियमनुं संचरंन्तीस्ताः पर्वतस्य वृष्मस्यं पृष्ठे नावंश्चरन्ति स्वसिचं इयानाः॥ रुद्र यत्ते ऋयी परं नाम तस्मैं हुतमंसि यमेष्टंमसि। प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयः स्याम् पत्यो रयीणाम्॥२८॥

अ्ग्रेस्तैकांदश च॥14॥॥——[१४]

इन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वंध्यान्मित्रावरुणयोस् प्रशास्त्रोः प्रशिषां युनज्मि यज्ञस्य योगेन विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मुरुतां प्रस्वे जेषमाप्तं मनः समहिमिन्द्रियेणं वीर्येण पश्नां मन्युरंसि तवेव मे मन्युर्भूयान्नमों मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवी १ हि ऐसिषं मा॥ २९॥

मां माता पृथिवी हि ईसीदियंदस्यायुंरस्यायुंर्मे धेह्यर्गस्यूर्जं मे धेहि युङ्कांसि वर्चोऽिस वर्चो मिये धेह्यग्नये गृहपंतये स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रंस्य बलाय स्वाहां मुरुतामोजंसे स्वाहां हु इसः शुंचिषद्वसुंरन्तिरख्य- सद्धोतां वेदिषदितिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वंरसदंत्सद्धोमसद्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्॥३०॥

हि्रसिष्ं मर्तजास्रीणि च॥15॥॥———[१५]

मित्रोंऽसि वर्रुणोऽसि समहं विश्वैदिवैः ख्यूत्रस्य नाभिरिस ख्यूत्रस्य योनिरिस स्योनामा सींद सुषदामा सींद मा त्वां हिश्सीन्मा मां हिश्सीन्निषंसाद धृतव्रतो वर्रुणः पुस्त्यांस्वा साम्रांज्याय सुक्रतुर्ब्रह्मा ३ न् त्वश्रांजन् ब्रह्माऽसि सविता- ऽसिं सृत्यसंवो ब्रह्मा ३ न् त्व १ रांजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोंऽसि सत्योजाः॥३१॥

ब्रह्मा ३ न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसिं मित्रोंऽसि सुशेवो ब्रह्मा ३ न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसि वर्रुणोऽसि सृत्यधर्मेन्द्रंस्य वज्रों-ऽसि वार्त्रघृस्तेनं मे रध्य दिशोऽभ्यंय॰ राजांऽभूत् सुश्लोकाँ 4 सुमंङ्गलाँ 4 सत्यंराजा ३ न्। अपां नन्ने स्वाहोर्जो नन्ने स्वाहाऽग्रयें गृहपंतये स्वाहां॥३२॥

स्त्योजांश्चत्वारि र्श्चं॥16॥॥———[१६]

आग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपति हिरंण्यं दिख्वंणा सारस्वतं चरुं वंथ्सत्री दिख्वंणा सावित्रं द्वादंशकपालमुपध्वस्तो दिख्वंणा पौष्णं चरुः श्यामो दिख्वंणा बार्हस्पृत्यं चरुः शितिपृष्ठो दिख्वंणैन्द्रमेकांदशकपालमृष्भो दिख्वंणा वारुणं दशंकपालं महानिरष्टो दिख्वंणा सौम्यं चरुं बुभुदिख्वंणा त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालः शुण्ठो दिख्वंणा वैष्ण्वं त्रिंकपालं वांमुनो दिख्वंणा॥३३॥

आ्रमेयं द्विचंत्वारि १ शत्॥ 17॥॥————[१७]

सुद्यो दींख्ययन्ति सुद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रुजां

प्र यंच्छिति दूशिर्भवंध्सत्रैः सोमं क्रीणाति दश्पेयों भवति शृतं ब्राँह्मणाः पिंबन्ति सप्तद्शः स्तोत्रं भविति प्राकाशावंध्वर्यवं ददाति स्रजंमुद्गत्रे रुक्मः होत्रे-ऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृतृभ्यां द्वादंश पष्टौहीर्ब्रह्मणे वृशां मैत्रावरुणायंर्षमं ब्राँह्मणाच्छुः सिने वासंसी नेष्टापोतृभ्याः स्थूरिं यवाचितमंच्छावाकायानुङ्वाहंमग्रीधे भार्गवो होतां भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयंमग्निष्टोमसामः सारस्वतीरपो गृह्णाति॥३४॥

वार्वन्तीर्यं चत्वारिं च॥18॥॥———[१८]

आग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपित हिरंण्यं दिख्यंणैन्द्रमेकांदशकपा दिख्यंणा वैश्वदेवं चुरुं पिशङ्गी पष्टौही दिख्यंणा मैत्रावरुणीमामिख्यां वृशा दिख्यंणा बार्हस्पृत्यं चुरु १ शितिपृष्ठो दिख्यंणाऽऽदित्यां मुलुहां गुर्भिणीमा लेभते मारुतीं पृश्विं पष्टौहीमृश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाश्ं द्वादंशकपालं निर्वपित सरंस्वते सत्यवाचे चुरु संवित्रे सत्यप्रंसवाय पुरोडाश्ं द्वादंशकपालं तिसृधन्व १ शुंष्कट्टितर्दिख्यंणा॥३५॥

आुग्नेयर सुप्तर्चत्वारिरशत्॥19॥॥———[१९]

आग्नेयम्ष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चुरुः सांवित्रं द्वादंशकपालं बार्हस्पत्यं चुरुं त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालं वैश्वानुरं द्वादंशकपालं दिख्यंणो रथवाहनवाहो दिख्यंणा सारस्वतं चुरुं निर्वपति पौष्णं चुरुं मैत्रं चुरुं वारुणं चुरुं ख्यैत्रपृत्यं चुरुमादित्यं चुरुमुत्तरो रथवाहनवाहो दिख्यंणा॥३६॥

आुग्नेयं चतुंस्त्रिश्शत्॥20॥॥———[२०]

स्वाद्वीं त्वौं स्वादुनां तीव्रां तीव्रेणामृतांममृतेन सृजामि स॰सोमेन सोमोंऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरंस्वत्यै पच्यस्वेन्द्रांय सुत्राम्णे पच्यस्व पुनातुं ते परिस्रुत सोम सूर्यस्य दुहिता। वारेण शश्वंता तनां॥ वायुः पूतः पवित्रंण प्रत्यङ्ख्सोमो अतिंद्रुतः। इन्द्रंस्य युज्यः सखाँ॥ कुविदङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं वियूयं। इहेहैंषां कृणुत भोजनानि ये ब्रहिषो नमोवृक्तिं न ज्ग्मः॥ आश्विनं धूम्रमा लंभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमैन्द्रमेकांदशकपालं निर्वपति सावित्रं द्वादेशकपालं वारुणं दर्शकपालः सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्णुत वर्डंबा दख्यिंणा॥३७॥

भोर्जनानि षड््विर्शतिश्च॥21॥॥---

-[२१]

अग्नांविष्णू मिह तद्वां मिहत्वं वीतं घृतस्य गुह्यांनि नामं। दमेदमे सप्त रत्ना दधांना प्रति वां जिह्वा घृतमा चंरण्येत्॥ अग्नांविष्णू मिह धामं प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्यां जुषाणा। दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुचंरण्येत्॥ प्र णों देवी सरंस्वती वाजेंभिर्वाजिनीवती। धीनामंवित्र्यंवतु। आ नों दिवो बृहतः॥३८॥

पर्वतादा सरंस्वती यज्ञता गंन्तु यज्ञम्। हवं देवी जंजुषाणा घृताची शृग्मां नो वाचंमुश्ती शृंणोतु॥ बृहंस्पते जुषस्व नो ह्व्यानि विश्वदेव्य। रास्व रत्नांनि दाशुषे॥ एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम् नमंसा ह्विर्भिः। बृहंस्पते सुप्रजा वीरवंन्तो वयः स्यांम् पतंयो रयीणाम्॥ बृहंस्पते अति यद्यों अर्हांद्युमद्विभाति ऋतुंम् अनेषु। यद्दीदय्च्छवंसा॥३९॥

ऋतुप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नों मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुख्यतम्। मध्वा रजारेसि सुऋतू॥ प्र बाहवां सिसृतं जीवसें न आ नो गव्यूतिमुख्यतं घृतेनं। आ नो जनें श्रवयतं युवाना श्रुतं में मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वंः पूर्व्यं गिरा देवमींडे वसूनाम्। सपूर्यन्तंः पुरुप्रियं मित्रं न खेत्रसाधंसम्॥ मुख्यू देववंतो रथः॥४०॥

शूरों वा पृथ्सु कासुं चित्। देवानां य इन्मनो यर्जमान् इयंख्यत्यभीदयंज्वनो भुवत्॥ न यंजमान रिष्यसि न सुन्वान् न देवयो॥ अस्दत्रं सुवीर्यमुत त्यदाश्विश्वंयम्॥ निकृष्टं कर्मणा नशृत्र प्र योषृत्र योषित॥ उपं ख्यरिन्त् सिन्धंवो मयोभुवं ईजानं चं युक्ष्यमाणं च धेनवंः। पृणन्तं च पपुंरिं च॥४१॥

श्रवस्यवी घृतस्य धारा उपं यन्ति विश्वतः॥ सोमांरुद्रा वि वृहतं विषूचीममीवा या नो गयंमाविवेशां। आरे बांधेथां निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुंमुक्तमस्मत्॥ सोमांरुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वां तनूषुं भेषजानिं धत्तम्। अवं स्यतं मुश्रतं यन्नो अस्तिं तनूषुं बद्धं कृतमेनों अस्मत्॥ सोमांपूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः। जातौ विश्वंस्य भुवंनस्य गोपौ देवा अंकृण्वन्नमृतंस्य नाभिम्॥ इमौ देवौ जायंमानौ जुषन्तेमौ तमा रिसे गृहतामजुंष्टा। आभ्यामिन्द्रः पक्षमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियांसु॥४२॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/